

Arrest

nr. 175 276 van 23 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 juni 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt inzake I.A. (verder: verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Nigeriaans staatsburger bent, geboren op 5 februari 1986 te Port Harcourt, Rivers State, van de Okrika ethnïe. U woonde in Port Harcourt en u ging er naar school. U werkte ook in de scheepvaart. U was gehuwd met Rita I. A., waarmee u twee kinderen heeft; Excel A. (°7/04/2009) en E.A. (°22/09/2011).

U besloot om bij de politie te gaan in 2011. Na uw opleiding werd u naar Uromi, Edo staat getransfereerd. Daar ontmoette u Becky O. (zie dossier nr CGVS 14/17569B) met wie u in 2012 huwde.

U begon in Uromi te werken in de afdeling 'anti-kidnapping'. Wanneer er problemen waren in andere staten werden jullie opgeroepen. Zo werd u op 20 januari 2012 opgeroepen om naar Kano te gaan om er te vechten tegen Boko Haram. Na ongeveer één maand keerde u terug naar uw basis. U werd opnieuw opgeroepen op 28 november 2013 om naar Sabon Gari te gaan. U raakte er gewond en u moest er verzorgd worden waardoor u pas in december terug naar Uromi kon gaan.

In Uromi kreeg u bedreigingen van criminelen die door u werden gearresteerd maar weer snel op vrije voeten kwamen. U vroeg om getransfereerd te worden en u hoopte dat u naar het Zuid-Zuiden zou kunnen gaan. Er werd gehoor gegeven aan uw vraag om getransfereerd te worden, maar u diende naar Maiduguri, Borno State te gaan. Omdat u vreesde voor de praktijken van Boko Haram, waar u reeds slachtoffer van was geweest, wilde u niet naar Maiduguri gaan. Op 5 februari 2014 besloot u om te vluchten uit Nigeria, samen met Becky. Jullie reisden over land tot in Libië waar jullie op 3 mei 2014 de boot naar Italië namen. Jullie vingerafdrukken werden er genomen. Door de barre levensomstandigheden besloten jullie om verder te reizen naar België. Jullie arriveerden er op 18 oktober 2014 en op 20 oktober 2014 vroegen jullie asiel aan bij de bevoegde instantie. Jullie kregen op 12 april 2015 een zontje, I.Gibson, geboren te Luik.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

U verklaart dat u enerzijds de criminelen vreest die door omkoping vrij geraken en u willen wreken omdat u hen heeft gearresteerd en anderzijds verklaart u dat u de Nigeriaanse overheid vreest omdat u geen ontslag kan nemen uit het politiekorps en daardoor ongewettigd het werk heeft verzuimd omdat u naar Maiduguri (het bolwerk van Boko Haram) zou worden getransfereerd. (zie gehoor CGVS, p 18)

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er **geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat u geen ontslag kan nemen uit het politiekorps**. U zegt dat u bij de overheid moet werken gedurende 35 jaar (zie gehoor CGVS, p 18). Uit de **'Police Act', artikel 51**(toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat er wel degelijk een procedure bestaat om ontslag te nemen bij de Nigeriaanse politie. Daarnaast blijkt ook uit een krantenartikel, toegevoegd aan het administratief dossier, dat meerdere politieleden met ontslag dreigen omdat ze naar een regio worden getransfereerd waar hun voorkeur niet naar uitgaat. Uw verklaringen dat u geen ontslag zou kunnen nemen rusten bijgevolg uitsluitend op bonte beweringen. Dit wordt bovendien bevestigd doordat u zelf verklaart, wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt waarom u geen ontslag heeft genomen, dat u nergens anders werk kan vinden en dat dit het enige werk is dat u had (zie gehoor CGVS, p 10). De bewering dat het niet mogelijk zou zijn om ontslag te nemen, wordt hiermee verder teniet gedaan. Bovendien kan er weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u tweemaal naar Kano werd getransfereerd omwille van problemen met Boko Haram. U verklaart immers dat u op 28 november 2013 naar Kano werd getransfereerd en wel naar Sabon Gari (zie gehoor CGVS, p 7), waar er die dag een gevecht met Boko Haram plaatsvond en 17 burgers overleden (zie gehoor CGVS, p 8). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt inderdaad dat er toen 17 burgers overleden door de gewelddaden maar dat dat bewuste Sabon Gari (waar dit incident plaatsvond) niet in Kano state is, maar in Borno state (Damboa district). Over een gelijkaardig incident in Sabon Gari te Kano is nergens in de informatie sprake. Het is niet doorleefd dat u niet weet in welke state u werd gewond en waar u haast een maand in het ziekenhuis moest verblijven, waardoor er ook enige vraagtekens kunnen gezet worden bij uw deelname aan deze politieactie. Dit vermoeden wordt versterkt door uw vrouw niet in staat is om het ongeval in de tijd te situeren. Zij verklaart dat u in 2012 gewond geraakte en gehospitaliseerd was in het ziekenhuis. Ze verduidelijkt dat het in het jaar was dat jullie trouwden (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 10). Het is niet aannemelijk en het ontbreekt elke doorleefdheid dat uw vrouw zich dermate vergist bij een dergelijke ingrijpende gebeurtenis en zich pas later in het gehoor herinnert dat het in 2014 was (zie gehoor dossier 14/17569B, p 11). Bovendien verklaart ook zij dat u in Kano was gewond geraakt (zie gehoor dossier 14/17569B, p 9), wat helemaal niet aannemelijk is daar ze u er is komen opzoeken. Uw vrouw geeft bovendien aan dat ze zich die plek nog kan herinneren omdat u er gewond geraakte (zie gehoor dossier 14/17569B, p 11).*

*Verder verklaart u dat u **werd bedreigd door criminelen**, die u arresteerde, maar die door omkoping op vrije voet rondliepen (zie gehoor CGVS, p 18). Uw verklaringen omtrent deze bedreigingen zijn echter helemaal tegenstrijdig met deze die uw vrouw I.Becky (dossiernummer CGVS 14/17569B)*

hierover aflegt. Zo verklaart u dat de bedreigingen begonnen in mei of juni 2013 (zie gehoor CGVS, p 22). Uw vrouw verklaart daarentegen dat u reeds werd bedreigd nog voor jullie trouwden (nvdr. in 2012) (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 15). Verder verklaart u dat u één dreigbrief ontving (zie gehoor CGVS, p 26) terwijl uw vrouw verklaart dat u er drie kreeg (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 16). Ze verklaart bovendien dat zijzelf de tweede brief heeft gevonden en u de derde brief (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 17). Het is niet aannemelijk dat u slechts vermelding zou maken van één brief, die uw vrouw zou hebben gevonden (zie gehoor CGVS, p 22) en dat u zou vergeten dat u daarna zelf nog een brief zou hebben gevonden. Verder verklaart u dat u werd opgebeld door een verborgen nummer (zie gehoor CGVS, p 20) terwijl uw vrouw verklaart dat u het nummer wel degelijk kon zien en dat u de nummers had doorgegeven aan uw werkgever (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 17). Daarnaast verklaart u dat u uw simkaart één keer had veranderd (zie gehoor CGVS, p 26) terwijl uw vrouw verklaart dat u zeker méér dan twee keer uw simkaart had gewijzigd. Volgens haar veranderde u misschien wel vijf keer (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 18). Ook over het aantal telefoontjes dat u kreeg leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af. U verklaart zelf dat u drie keer werd opgebeld (zie gehoor CGVS, p 21) terwijl uw vrouw zegt dat u op één dag wel eens twee keer kon worden opgebeld en de volgende dag misschien wel vijf keer (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 15). Wanneer de PO zowel u als uw vrouw confronteert met deze tegenstrijdige verklaringen, blijven jullie beiden bij jullie verklaringen (zie gehoor CGVS, p 25) (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 19).

Daar jullie verklaringen omtrent de bedreigingen dermate uiteenlopend zijn (aantal brieven, tijdstip waarom de bedreigingen startten, aantal keer van simkaart gewisseld,...) kan er helemaal geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u bedreigd werd door criminelen en dat u daarom het land diende te verlaten.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. U legt volgende documenten voor: uw originele huwelijkscertificaat, opgemaakt op 7 januari 2012. Uw relatie met I. Becky (zie dossier nr CGVS 14/17569B) wordt echter niet in vraag gesteld. Ook zijn er geen onmiddellijke aanwijzingen om geen geloof te hechten dat u niet de vader zou zijn van I. Gibson. Verder legt u een studentenkaart alsook verschillende schoolcertificaten voor alsook uw politiekaart, uw politiebade, uw Nigeriaanse politie registratie boek, een Nigeriaans politie formulier, een uittreksel van de rekruten van oktober 2011 en verschillende foto's waar u en uw collega's op te zien zijn. Er zijn echter geen onmiddellijke aanwijzingen waardoor er geen geloof zou kunnen gehecht worden aan het feit dat u lid bent van de politie, uw verklaringen over de onmogelijkheid om ontslag in te dienen bij de Nigeriaanse politie worden echter wel in twijfel getrokken. U legt daarnaast ook uw origineel Nigeriaans rijbewijs voor, uitgegeven op 21 februari 2011 en uw Nigeriaans Paspoort, uitgegeven op 11 augustus 2011 en geldig tot 10 augustus 2016 alsook een leeftijdsverklaring, opgemaakt op 7 juni 2010 en een document waaruit blijkt dat u behoort tot de Okrika etnie. Er zijn echter geen twijfels over uw nationaliteit. U legt tevens uw internationale vaccinatiekaart voor, uw seaman's record book alsook verschillende documenten die uw kwalificaties moeten aantonen aangaande uw capaciteiten op een marineboot.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen werd het zuid-westen van Nigeria, waar u, die beweert in Kwara-state en Lagos te hebben gewoond, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Uit dit alles blijkt dat er in elk geval geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied en dat bovendien de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er kan evenmin worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuid-westen van Nigeria een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”

1.2. De bestreden beslissing luidt inzake I. Becky (verder: verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Nigeriaans staatsburger bent, geboren op 15 februari 1990 te Okrika, Port Harcourt, Rivers State, van de Isha etnie. U verhuisde met uw ouders naar Isha, Uromi, Edo state toen u 15 jaar oud was. U ging er naar school en u had er uw eigen kledingzaak. U ontmoette er I. Ala (dossiernummer CGVS 14/17569) en jullie huwden op 7 januari 2012. Uw man was werkzaam bij de Nigeriaanse politie te Uromi. Uw man werd af en toe op missie gestuurd om Boko Haram te bestrijden. Toen hij in november 2013 naar Kano werd gestuurd, werd hij er zwaargewond en werd hij er een tijdlang gehospitaliseerd. Toen hij weer op de been was, keerde hij terug naar Uromi. Uw man werd bedreigd door criminelen die uw man had gearresteerd maar die onrechtmatig uit de gevangenis waren geraakt. Hij vroeg daarom om getransfereerd te worden uit Uromi. De politie was akkoord om hem te transfereren, maar hij werd naar Maiduguri overgeplaatst. Na uw man zijn eerdere ervaringen met Boko Haram wilde hij niet naar het bolwerk van Boko Haram worden gestuurd. Omdat hij geen ontslag kan nemen bij de Nigeriaanse politie besloot hij om samen met u het land op 5 februari 2014 te verlaten. Jullie reisden over land tot in Libië waar jullie op 3 mei 2014 de boot naar Italië namen. Jullie vingerafdrukken werden er genomen maar door de barre levensomstandigheden besloten jullie om verder te reizen naar België. Jullie arriveerden er op 18 oktober 2014 en op 20 oktober 2014 vroegen jullie asiel aan bij de bevoegde instantie. Jullie kregen op 12 april 2015 een zoontje, I. Gibson, geboren te Luik.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

U verklaart dat u omwille van de problemen van uw man (I. Ala dossier nr CGVS 14/17569) het land heeft verlaten. Wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt of er een andere rede is waarom u Nigeria heeft verlaten, zegt u 'neen'. Ook wanneer de PO u nogmaals nadrukkelijk vraagt of er geen andere redenen zijn waarom u het land heeft verlaten, zegt u dat er niets anders is, dat u alleen omwille van uw man bent weggegaan (zie gehoor CGVS, p 13). U haalt geen andere persoonlijke problemen aan in uw land van herkomst dan de beweerde problemen van uw echtgenoot. U haalt bijgevolg dezelfde asielmotieven aan als uw echtgenoot in het kader van zijn asielrelaas (zie dossiernummer CGVS 14/17569). In de beslissing aangaande de asielaanvraag van uw echtgenoot, werden deze door u eveneens aangehaalde problemen ruim besproken. In het kader van de door uw echtgenoot ingediende asielaanvraag werd een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus die luidt als volgt:

“Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

U verklaart dat u enerzijds de criminelen vreest die door omkoping vrij geraken en u willen wreken omdat u hen heeft gearresteerd en anderzijds verklaart u dat u de Nigeriaanse overheid vreest omdat u geen ontslag kan nemen uit het politiekorps en daardoor ongewettigd het werk heeft verzuimd omdat u naar Maiduguri (het bolwerk van Boko Haram) zou worden getransfereerd. (zie gehoor CGVS, p 18)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er **geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat u geen ontslag kan nemen uit het politiekorps**. U zegt dat u bij de overheid moet werken gedurende 35 jaar (zie gehoor CGVS, p 18). Uit de **‘Police Act’, artikel 51** (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat er wel degelijk een procedure bestaat om ontslag te nemen bij de Nigeriaanse politie.

Daarnaast blijkt ook uit een krantenartikel, toegevoegd aan het administratief dossier, dat meerdere politieleden met ontslag dreigen omdat ze naar een regio worden getransfereerd waar hun voorkeur niet naar uitgaat. Uw verklaringen dat u geen ontslag zou kunnen nemen rusten bijgevolg uitsluitend op

boute beweringen. Dit wordt bovendien bevestigd doordat u zelf verklaart, wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt waarom u geen ontslag heeft genomen, dat u nergens anders werk kan vinden en dat dit het enige werk is dat u had (zie gehoor CGVS, p 10). De bewering dat het niet mogelijk zou zijn om ontslag te nemen, wordt hiermee verder teniet gedaan. Bovendien kan er weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u tweemaal naar Kano werd getransfereerd omwille van problemen met Boko Haram. U verklaart immers dat u op 28 november 2013 naar Kano werd getransfereerd en wel naar Sabon Gari (zie gehoor CGVS, p 7), waar er die dag een gevecht met Boko Haram plaatsvond en 17 burgers overleden (zie gehoor CGVS, p 8). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt inderdaad dat er toen 17 burgers overleden door de gewelddaden maar dat dat bewuste Sabon Gari (waar dit incident plaatsvond) niet in Kano state is, maar in Borno state (Damboa district). Over een gelijkaardig incident in Sabon Gari te Kano is nergens in de informatie sprake. Het is niet doorleefd dat u niet weet in welke state u werd gewond en waar u haast een maand in het ziekenhuis moest verblijven, waardoor er ook enige vraagtekens kunnen gezet worden bij uw deelname aan deze politieactie. Dit vermoeden wordt versterkt door uw vrouw niet in staat is om het ongeval in de tijd te situeren. Zij verklaart dat u in 2012 gewond geraakte en gehospitaliseerd was in het ziekenhuis. Ze verduidelijkt dat het in het jaar was dat jullie trouwden (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 10). Het is niet aannemelijk en het ontbreekt elke doorleefdheid dat uw vrouw zich dermate vergist bij een dergelijke ingrijpende gebeurtenis en zich pas later in het gehoor herinnert dat het in 2014 was (zie gehoor dossier 14/17569B, p 11). Bovendien verklaart ook zij dat u in Kano was gewond geraakt (zie gehoor dossier 14/17569B, p 9), wat helemaal niet aannemelijk is daar ze u er is komen opzoeken. Uw vrouw geeft bovendien aan dat ze zich die plek nog kan herinneren omdat u er gewond geraakte (zie gehoor dossier 14/17569B, p 11).

Verder verklaart u dat u **werd bedreigd door criminelen**, die u arresteerde, maar die door omkoping op vrije voet rondliepen (zie gehoor CGVS, p 18). Uw verklaringen omtrent deze bedreigingen zijn echter helemaal tegenstrijdig met deze die uw vrouw I.Becky (dossiernummer CGVS 14/17569B) hierover aflegt. Zo verklaart u dat de bedreigingen begonnen in mei of juni 2013 (zie gehoor CGVS, p 22). Uw vrouw verklaart daarentegen dat u reeds werd bedreigd nog voor jullie trouwden (nvdr. in 2012) (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 15). Verder verklaart u dat u één dreigbrief ontving (zie gehoor CGVS, p 26) terwijl uw vrouw verklaart dat u er drie kreeg (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 16). Ze verklaart bovendien dat zijzelf de tweede brief heeft gevonden en u de derde brief (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 17). Het is niet aannemelijk dat u slechts vermelding zou maken van één brief, die uw vrouw zou hebben gevonden (zie gehoor CGVS, p 22) en dat u zou vergeten dat u daarna zelf nog een brief zou hebben gevonden. Verder verklaart u dat u werd opgebeld door een verborgen nummer (zie gehoor CGVS, p 20) terwijl uw vrouw verklaart dat u het nummer wel degelijk kon zien en dat u de nummers had doorgegeven aan uw werkgever (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 17). Daarnaast verklaart u dat u uw simkaart één keer had veranderd (zie gehoor CGVS, p 26) terwijl uw vrouw verklaart dat u zeker méér dan twee keer uw simkaart had gewijzigd. Volgens haar veranderde u misschien wel vijf keer (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 18). Ook over het aantal telefoontjes dat u kreeg leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af. U verklaart zelf dat u drie keer werd opgebeld (zie gehoor CGVS, p 21) terwijl uw vrouw zegt dat u op één dag wel eens twee keer kon worden opgebeld en de volgende dag misschien wel vijf keer (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 15). Wanneer de PO zowel u als uw vrouw confronteert met deze tegenstrijdige verklaringen, blijven jullie beiden bij jullie verklaringen (zie gehoor CGVS, p 25) (zie gehoor dossier 14/17569B CGVS, p 19).

Daar jullie verklaringen omtrent de bedreigingen dermate uiteenlopend zijn (aantal brieven, tijdstip waarom de bedreigingen startten, aantal keer van simkaart gewisseld,...) kan er helemaal geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u bedreigd werd door criminelen en dat u daarom het land diende te verlaten.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees

voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. U legt volgende documenten voor: uw originele huwelijkscertificaat, opgemaakt op 7 januari 2012.

Uw relatie met I. Becky (zie dossier nr CGVS 14/17569B) wordt echter niet in vraag gesteld. Ook zijn er geen onmiddellijke aanwijzingen om geen geloof te hechten dat u niet de vader zou zijn van I.Gibson. Verder legt u een studentenkaart alsook verschillende schoolcertificaten voor alsook uw politiekaart, uw

politiebadge, uw Nigeriaanse politie registratie boek, een Nigeriaans politie formulier, een uittreksel van de rekruten van oktober 2011 en verschillende foto's waar u en uw collega's op te zien zijn. Er zijn echter geen onmiddellijke aanwijzingen waardoor er geen geloof zou kunnen gehecht worden aan het feit dat u lid bent van de politie, uw verklaringen over de onmogelijkheid om ontslag in te dienen bij de Nigeriaanse politie worden echter wel in twijfel getrokken. U legt daarnaast ook uw origineel Nigeriaans rijbewijs voor, uitgegeven op 21 februari 2011 en uw Nigeriaans Paspoort, uitgegeven op 11 augustus 2011 en geldig tot 10 augustus 2016 alsook een leeftijdsverklaring, opgemaakt op 7 juni 2010 en een document waaruit blijkt dat u behoort tot de Okrika etnie. Er zijn echter geen twijfels over uw nationaliteit. U legt tevens uw internationale vaccinatiekaart voor, uw seaman's record book alsook verschillende documenten die uw kwalificaties moeten aantonen aangaande uw capaciteiten op een marineboot.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen werd het zuid-westen van Nigeria, waar u, die beweert in Kwara-state en Lagos te hebben gewoond, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Uit dit alles blijkt dat er in elk geval geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied en dat bovendien de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er kan evenmin worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuid-westen van Nigeria een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is."

Aangezien u uw asielaanvraag volledig steunt op de asielmotieven van uw man, dient ook voor u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te worden genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Inzake de vluchtelingenstatus voert verzoeker aan wat volgt:

"Verzoeker maakte deel uit het politiekorps te Nigeria. Hij verliet het korps omdat hij zou worden getransfereerd naar het noorden.

Het CGVS betwist niet dat verzoeker lid is van de politie, zoals uitdrukkelijk blijkt uit de bestreden beslissing.

Het CGVS heeft de asielaanvraag van verzoeker afgewezen omdat hij ontslag had kunnen nemen uit het korps teneinde te ontsnappen aan een transfer naar het noorden van het land.

In casu heeft verzoeker echter geen ontslag genomen uit het korps – hetgeen het CGVS ook helemaal neit betwist -, maar heeft hij daarentegen gedeserteerd.

Verzoeker maakte in dit kader het volgende document over:

Nigeria Police Form, Attestation Form of 17/12/2012 [...] Form A/1/5 First Re-engagement I I. Ala hereby agree to re-engage to serve in the Nigeria Police Force from the 17th of December 2012 for a further period of 6 years. Date 17th 2017"

Vrij vertaald: "Nigeria Politie Formulier, Verklaring van 17/12/2012 [...] Formulier A/1/5 Eerste herinschrijving Ik I. Ala ga hierbij akkoord om mijn dienstperiode bij de Nigeriaanse politie te verlengen vanaf 17 december 2012 voor een periode van 6 jaar. Datum 17 12 2017."

Hieruit blijkt dat verzoeker nog actief was voor de Nigeriaanse politie op het ogenblik waarop hij gevlucht is naar België.

Aldus had het CGVS moeten nagaan of verzoeker zal worden vervolgd in geval van terugkeer naar Nigeria ingevolge zijn desertie/onregelmatig ontslag bij de politie.

Dit laatste heeft het CGVS niet onderzocht, met als gevolg dat de bestreden beslissing berust op een verkeerde en onvolledige beoordeling van de persoonlijke vrees op vervolging in hoofde van verzoeker.

Uit de Police Act, waarnaar het CGVS zelf verwijst blijkt dat desertie niet wordt aanvaard, maar daarentegen wordt bestraft met een gevangenisstraf:

« Offences

37. Offences

(1) Any police officer other than a superior police officer who—

[...]

(f) deserts or aids or abets the desertion of any constable from the Force;

[...]shall be liable to imprisonment for two years. »

« Inbreuken

37. Inbreuken

(1) elke politieofficier, andere dan een hoge officier, die [...] (f) deserteert of bijstand verleent aan de desertie van een officier uit het korps [...] zal veroordeeld worden tot een gevangenisstraf van 2 jaar.”

De levensomstandigheden in de gevangenis zijn onmenselijk en vernederend, zoals blijkt uit diverse toonaangevende rapporten:

United States Department of State, 2015 Country Reports on Human Rights Practices - Nigeria, 13 April 2016, <http://www.refworld.org/>

(...)

Amnesty International Report 2015/16 – Nigeria, 24 February 2016 :

(...)

Ook het rechtssysteem in Nigeria faalt op diverse vlakken:

United Kingdom: Home Office, Country Information and Guidance - Nigeria: Background information, including actors of protection, and internal relocation, 9 June 2015:

(...)”

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stellen verzoekers:

“Voor de beoordeling van de subsidiaire bescherming heeft het CGVS de veiligheidssituatie van Kwara State in overweging genomen, gelegen in het zuid-westen van Nigeria.

Verzoeker heeft nooit verklaard afkomstig te zijn van Kwara State noch te hebben gewoond in Lagos. Hij was afkomstig uit Rivers State en woonachtig te Edo State. Dit blijkt zelfs uit de bestreden beslissing:

“U verklaart dat u een Nigeriaans staatsburger bent, geboren op 05/02/1986 te Port Harcourt, Rivers State [...] U besloot bij de politie te gaan. Na uw opleiding werd u naar Uromi, Edo State getransfereerd.”

Rivers State en Edo State zijn niet gelegen in het zuid-westen van het land, maar behoren tot het Delta gebied :

Zo ook:

“The Niger Delta comprises 185 out of the 774 local government areas, and covers 9 out of the 36 states of Nigeria namely; Abia, Akwa Ibom, Bayelsa, Cross River, Delta, Edo, Imo, Ondo and Rivers.”

[...]

De Niger Delta bestaat uit 185 van de 774 locale gouvernementele gebieden en omvat 9 van de 36 staten in Nigeria, zijnde Abia, Akwa Ibom, Bayelsa, Cross River, Delta, Edo, Imo, Ondo en Rivers.”

(Niger Delta Conflict Tracker 2016 Q1 by The Fund for Peace - issuu)

Aldus diende de veiligheidssituatie in deze staten te worden beoordeeld, hetgeen evenwel niet gebeurde. Bijgevolg is de bestreden beslissing ongegrond.

Subsidiar,

Uit de beschikbare landinformatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Niger Delta gebied, in het bijzonder Edo en Rivers steeds slechter wordt:

“Violence has been increasing in the Niger Delta over the last several years. According to data formatted and integrated onto the Peace Map, in Quarter 1 of 2016, the number of fatalities reached the highest point since the end of the militancy, in late 2009” [...]

“Rivers state was more violent during the first quarter of 2016 than it has been since 2009. The upward trend in conflict risk and fatalities reached its peak during the first quarter of 2016, largely driven by the lead up to the parliamentary re-run elections on the 19th of March. Political tensions and cult violence have been elevated in the state since early 2015.”

“Edo was one of the Niger Delta's more violent states on a per-capita basis with incidents of violence and associated fatalities increasing over the three and a half year period. Issues in Edo ranged from protests, criminality, abductions and domestic violence to clashes between gangs, cults, political groups and communities. »

Vrij vertaald:

“Gedurende de laatste jaren is het geweld in de Niger Delta toegenomen. Volgens de gegevens opgenomen in de Vredeskaart is het aantal doden gedurende het eerste kwartaal van 2016 het hoogste since het einde van 2009”

“In Rivers State was de situatie gewelddadiger dan het ooit is geweest sinds 2009. De stijgende trend van conflicten en doden bereikte een hoogtepunt in het eerste kwartaal van 2016, hoofdzakelijk in de aanloop naar de parlementaire verkiezingen op 19 maart 2016. Politieke en etnische conflicten zijn gestegen sinds het begin van 2015.”

“Edo was één van de meeste gewelddadige staten in de Niger Delta uitgaande van het aantal conflicten en doden / inwoner gedurende de laatste 3.5 jaar. Conflicten in Edo gaan van protesten, misdaad, huiselijk geweld naar gevechten tussen bendes, ethnies, politieke groeperingen en gemeenschappen.” De veiligheidsinformatie die door het CGVS wordt overgemaakt, dateert reeds van maart 2015, zodat voorrang moet worden gegeven aan de bovenstaande informatie.

Er was bijgevolg geen reden om de subsidiaire bescherming te weigeren aan verzoekers.”

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet worden de asielaanvragen van verzoekers in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. Verzoeker beweerde ten aanzien van het CGVS dat hij de Nigeriaanse overheid vreest omdat hij geen ontslag kon nemen uit het politiekorps en hierdoor ongewettigd het werk heeft verzuimd (gehoorverslag CGVS, d.d. 21 april 2016, p. 18-19). Verzoeker verklaarde dat hij geen macht heeft om ontslag te nemen en dat al iemand voor de politiediensten werkt dit voor 35 jaar is; slechts personen die 25 jaar voor de overheid hebben gewerkt kunnen ontslag indienen of als ze gewond zijn (*ibidem*). Verzoekers gaan er aan voorbij dat de Commissaris-generaal geen geloof hechtte aan verzoekers verklaring dat hij geen ontslag kon nemen uit het politiekorps (en dus genoodzaakt was om te deserteren). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt immers dat er wel degelijk een procedure bestaat om ontslag te nemen bij de Nigeriaanse politie. Verzoeker toont niet aan waarom hij zich niet zou kon beroepen op de vigerende wetgeving teneinde ontslag te kunnen nemen. Het behoort aan verzoeker om zich te bedienen van de wetgeving van zijn land van herkomst alvorens zich te beroepen op internationale bescherming. Zelfs indien verzoekers handelwijze, *in casu* het opzettelijk negeren van de administratieve voorschriften en mogelijkheden inzake het geven ontslag, zou aanzien worden als desertie uit het politieambt, dan nog kan de eventuele maximumstraf van twee jaar niet aanzien worden als een daad van vervolging. Tevens moet aangenomen worden dat verzoeker op de hoogte was van deze strafmaat wanneer hij veronachtzaamde volgens de voorziene bepalingen ontslag te nemen uit het politieambt.

Aan verzoekers verklaringen dat hij twee keer naar Kano werd getransfereerd omwille van problemen met Boko Haram werd door de Commissaris-generaal geen geloof gehecht. Verweerder stelt terecht vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift hiervoor geen enkele verklaring of uitleg geven, waardoor deze argumentatie onverminderd gehandhaafd blijft. Deze motivering doet verder afbreuk aan de onderliggende reden waarom verzoeker ontslag wenst te nemen.

Voormelde vaststelling geldt voor wat betreft de vaststellingen van de Commissaris-generaal in verband met verzoekers verklaringen over de bedreigingen door criminelen aangezien geen poging wordt ondernomen om deze motivering te weerleggen.

Inzake de weigering van de vluchtelingenstatus vinden de bestreden beslissingen steun in het administratief dossier en zijn ze terecht en pertinent.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3.1. Verzoekers werpen op dat het CGVS verkeerdelijk de subsidiaire bescherming heeft beoordeeld ten aanzien van Kwara State (in het zuidwesten van Nigeria), terwijl zij hebben verklaard uit Rivers State afkomstig te zijn en in Edo State te hebben gewoond, zoals ook blijkt uit de bestreden beslissing. Rivers State en Edo State zijn niet gelegen in het zuidwesten van het land, maar behoren tot het Delta-gebied. Verzoekers vervolgen dat uit de beschikbare (recente) landeninformatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Niger Delta gebied, in het bijzonder Edo en Rivers, steeds slechter wordt.

2.2.3.2. Verweerder stelt in de verweernota van 4 juli 2016 dat in de paragrafen met betrekking tot de subsidiaire bescherming inderdaad verkeerdelijk wordt gesteld dat verzoekers uit Kwara-state afkomstig zouden zijn en in Lagos zouden hebben gewoond. In het feitenrelaas wordt correct weergegeven dat verzoekers uit Rivers State afkomstig zijn en in Edo State hebben gewoond.

Verweerder vervolgt dat de vermelding van Kwara State en Lagos een materiële vergissing betreft die echter geen invloed heeft op de motivering omdat de conclusie met betrekking tot de veiligheidssituatie eveneens geldt voor Rivers State en Edo State.

2.2.3.3. Uit de informatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan de verweernota van 4 juli 2016 (COI Focus "*Nigeria: Situation sécuritaire au nord-est*" van 12 april 2016), blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe.

Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekers afkomstig zijn. Gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot hun herkomst uit Nigeria, dient *in casu* de veiligheidssituatie in de staat Rivers State en Edo State te worden beoordeeld.

Verzoekers konden kennis nemen van de verweernota van verweerder en de toegevoegde landeninformatie voorafgaand aan de terechtzitting. Deze informatie werd ter terechtzitting niet weerlegd.

Gelet op de informatie gevoegd bij de verweernota en het verzoekschrift wordt vastgesteld dat het leven of de persoon van de burgers in Rivers State en Edo State actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Rivers State en Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat tonen verzoekers niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS